

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

ZW 29. jaanuaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 21. novembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-727/18: ZW versus EIP

(Kohtuasi C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: ZW (esindaja: T. Petsas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Investeeringuspank

Apellatsioonkaebus jäeti Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. septembri 2020. aasta määrusega osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt ilmselge põhjendamatusse tõttu rahuldamata ning apellandi kohtukulud jäeti tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 8. mail 2020 – NE versus Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Kohtuasi C-205/20)

(2020/C 348/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: NE

Vastustaja: Bezirk

Menetlusosaline: Finanzpolizei Team 91

Eelotsuse küsimused

1. Kas karistuste proportsionaalsuse nõue, mis on sätestatud direktiivi 2014/67/EL⁽¹⁾ artiklis 20 ja mida on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu määrustes Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18)⁽²⁾ ja Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ja C-494/19)⁽³⁾, on vahetult kohaldatav direktiivisäte?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas liikmesriigi õiguse liidu õigusega kooskõllalisest tõlgendamisest tuleneb liikmesriigi kohtutele ja haldusasutustele võimalus ja kohustus täiendada käesolevas asjas kohaldatavaid riigisiseseid karistussätteid Euroopa Liidu Kohtu määrustes *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18) ja *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ja C-494/19) kehtestatud proportsionaalsuse kriteeriumidega, juhul kui ei ole vastu võetud uut riigisisest õigusnormi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd („IMI määrus“) (ELT 2014, L 159, lk 11).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1108.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:1103.

Euroopa Komisjoni 9. juunil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 2. aprilli 2020 otsuse peale kohtuasjas T-571/17: UG versus komisjon

(Kohtuasi C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Mongin ja L. Radu Bouyon)

Teine menetlusosaline: UG

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (kaheksas koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus kohtuasjas T-571/17: UG vs. komisjon;
- saata kohtuasi uueks arutamiseks Üldkohtule;
- otsustada esimese kohtuastme ja apellatsioonastme kohtukulude jaotus edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väite: faktiliste asjaolude moonutamine (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 64–71)

Väljakujunenud kohtupraktika järgi on tegemist moonutamisega, mis allub Euroopa Kohtu kontrollile, kui ilmneb, et olemasolevatele tõenditele antud hinnang on ilmselgelt väär.

Väite esimeses osas leiab komisjon, et Üldkohtu järeldus, mille kohaselt teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus määras UG-le ametialase ebapädevuse kõrvaldamiseks liiga lühikese tähtaja, ei ole riimu toimikus sisalduvate dokumentaalsete tõenditega. Teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus ei nõudnud, et UG täidaks kõik 2015. aasta hindamisaruandes püstitatud eesmärgid ja taastaks oma kolleegidega usaldusliku suhte kolme kuu jooksul.

Väite teise osa kohaselt keskendus Üldkohus oma hinnangus ekslikult põhjendamatute puudumiste küsimusele ega võtnud arvesse 17. oktoobri 2016. aasta otsuses ja 8. septembri 2016. aasta kirjas tuvastatud ametialasele ebapädevusele osutavate asjaolude kordumist.